

OKÓLNIK MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 kwietnia 1953 r.

w sprawie ubezpieczenia pracowników opłacanych z bezosobowego funduszu płac.

Wobec licznych zapytań, które otrzymuje Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w sprawie ubezpieczenia osób wynagradzanych z bezosobowego funduszu płac, spowodowanych tym, że w myśl instrukcji Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 października 1952 r. w sprawie podstawy obliczania składek na ubezpieczenia społeczne w uspołecznionych zakładach pracy, opłacających składki przez banki kontrolujące ich fundusz płac (Monitor Polski Nr A-92, poz. 1437), wypłat z bezosobowego funduszu płac nie wlicza się do podstawy wymiaru składek, wyjaśnia się, co następuje:

Przewidziany w instrukcji z dnia 18 października 1952 r. sposób obliczania składek uważa się jako zryczał-

towanie składek, należnych od danego zakładu pracy za wszystkich zatrudnionych pracowników, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia w myśl art. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

W świetle powyższych założeń pracowników wynagradzanych z bezosobowego funduszu płac należy uznać za ubezpieczonych, jeśli pozostają w stosunku pracy najemnej lub w stosunku służbowym, aczkolwiek od ich wynagrodzeń nie oblicza się i nie płaci składek ubezpieczeniowych,

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
St. Zawadzki